



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

# NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 2/2010-49

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 22. apríla 2010 v senáte zloženom z predsedu Milana Ľalíka a zo sudcov Petra Brňáka a Marianny Mochnáčovej v konaní o sťažnosti Ing. M. O., T., Ing. M. G., T., Ing. T. M., H., a Ing. P. G., T., zastúpených advokátom JUDr. M. K., T., ktorou namietali porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 21 C/145/2007, takto

## **r o z h o d o l :**

1. Okresný súd Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 21 C/145/2007 porušil základné právo Ing. M. O., Ing. M. G., Ing. T. M. a Ing. P. G. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na

prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 21 C/145/2007 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

3. Ing. M. O., Ing. M. G., Ing. T. M. a Ing. P. G. p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie každému v sume po 500 € (slovom päťsto eur), ktoré j e Okresný súd Trenčín p o v i n n ý vyplatiť každému do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Ing. M. O., Ing. M. G., Ing. T. M. a Ing. P. G. p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 1 095,01 € (slovom tisícdeväťdesiatpäť eur a jeden cent), ktorú j e Okresný súd Trenčín p o v i n n ý vyplatiť na účet ich právneho zástupcu JUDr. M. K., T., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

## **O d ô v o d n e n i e :**

### **I.**

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 20. januára 2010 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie s'ťažnosť Ing. M. O., Ing. M. G., Ing. T. M. a Ing. P. G. (ďalej len „s'ťažovatelia“), ktorou namietali porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 21 C/145/2007.

2. Porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vidia s'ťažovatelia v takto opísanom skutkovom stave:

*„Sťažovatelia sú účastníkmi súdneho konania vedeného na Okresnom súde... Konanie bolo začaté na základe žaloby žalobcov 1-4 zo dňa 27. 3. 2007... sťažovatelia podali... žalobu o zaplatenie odmeny z pracovného pomeru s prísl. Žalovanou stranou v predmetnom konaní je spoločnosť L. ...*

*Doteraz bolo v danej veci uskutočnených niekoľko pojednávanií.*

*Prvé pojednávanie sa uskutočnilo dňa 14. 1. 2008, druhé pojednávanie dňa 11. 2. 2008... tretie pojednávanie... 7. 4. 2008.*

*Je síce pravdou, že v danom prípade sa zdanlivo jedná o náročný právny spor, avšak procesné návrhy žalobcov v rade 1-4 zo dňa 18. 3. 2008 - najmä výsluch navrhovaných svedkov navrhnutých na prvom pojednávaní dňa 14. 1. 2008 nie sú takého charakteru, že by ich od vtedy nebolo možné súdom vykonať. Navyiac je tu obava u účastníkov - žalobcov v rade 1-4, že nimi navrhovaný výsluch svedkov už ani nebude možné s odstupom času vykonať, resp. predvolaný svedkovia si skutočnosti, o ktorých majú byť súdom v predmetnom konaní vypočutý už nebudú pamätať. Rovnako tak chceme zdôrazniť, že žalobcovia si v konaní pred Okresným súdom... uplatňujú nárok na zaplatenie plnenia - nároku plynúceho z pracovného pomeru. Nároky plynúce z pracovného pomeru pritom bezprostredne súvisia s existenčnými potrebami sťažovateľov - zamestnancov, preto i súdna ochrana, ktorá sa má takým to pracovnoprávnym nárokom poskytnúť musí byť o to viac rýchlejšia, účinnejšia...“*

3. Na základe uvedeného sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

*„Základné právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, zaručené ustanovením článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, bolo v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín sp. zn. 21 C/145/2007 porušené.*

*Prikazuje sa, aby Okresný súd Trenčín vo veci vedenej pod sp. zn. 21C/145/2007 konal.*

*Súd sťažovateľovi Ing. M. O... priznáva finančné zadostučinenie vo výške 663,88 EUR, ktoré mu je Okresný súd Trenčín povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.*

*Súd sťažovateľovi Ing. M. G... priznáva finančné zadostučinenie vo výške 663,88 EUR, ktoré jej je Okresný súd Trenčín povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.*

*Súd sťažovateľovi Ing. T. M... priznáva finančné zadostučinenie vo výške 663,88 EUR, ktoré jej je Okresný súd Trenčín povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.*

*Súd sťažovateľovi Ing. P. G... priznáva finančné zadostučinenie vo výške 663,88 EUR, ktoré mu je Okresný súd Trenčín povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.*

*Súd priznáva odmenu a náhradu hotových výdavkov právnemu zástupcovi sťažovateľa... vo výške 1 095,01 Eur.“*

4. Svoju žiadosť o priznanie primeraného finančného zadostučinenia sťažovateľa odôvodnili tým, že „... *prieťahy v súdnom konaní vyvolávajú u nich psychický stav a očakávania, ako bude rozhodnuté, ako aj či bude v prípade ich úspechu vo veci možné ešte uspokojenie ich pohľadávok. Prieťahmi v konaní sa neustále zvyšuje ich neistota a znižuje sa pravdepodobnosť, že ich pohľadávky budú v budúcnosti uspokojené.*“.

5. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci 11. decembra 2009 a 28. januára 2010 písomne vyjadril okresný súd (sp. zn. Spr. 1161/09/2007) a 10. marca 2010 k jeho vyjadreniu zaujal stanovisko právny zástupca sťažovateľov.

5.1 Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedol chronológiu úkonov, ktoré vykonal okresný súd vo veci. K prieťahom vo veci sp. zn. 21 C/145/207 sa vyjadril takto: „... *ide o vec časovo náročnú vzhľadom na objem predložených listinných dôkazov, ktoré sú účastníkmi predkladané čiastkovo po každom pojednávaní. Taktiež zo strany sťažovateľov sú stále predkladané nové dôkazy a navrhovaní ďalší svedkovia a okrem toho v priebehu*

*konania rozšírili návrh o ďalšie finančné nároky. Dĺžka konania je preto zapríčinená aj nepripravenosťou navrhovateľa predložiť ucelené dôkazy k preukázaniu nároku.“*

5.2 Sťažovatelia prostredníctvom svojho právneho zástupcu k vyjadreniu okresného súdu okrem iného uviedli: „... *Nesúhlasím, s tvrdeniami podpredsedu OS Trenčín, že by sťažovatelia neboli včas predložili dôkazy o svojom uplatnenom nároku - tie boli predložené súčasne so žalobou. Nárok sťažovateľov protistrana nikdy nerozporovala i samotný sudca ho považoval za preukázaný.*

*V konaní ale bola zo strany žalovaného vznesená kompenzačná námietka v zmysle ust. § 98 O. s. p. a jej oprávnenosť súd skúmal zdĺhavým dokazovaním, keď nevyhlásil konanie o nej na samostatné konanie. Pritom si sťažovatelia v konaní pred OS Trenčín uplatnili právo na zaplatenie finančných nárokov z pracovného pomeru, kedy by súdna ochrana mala byť ďaleko rýchlejšia účinnejšia, nakoľko takéto finančné nároky slúžia sťažovateľom na zabezpečenie ich základných životných potrieb.“*

6. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia práva podľa označených článkov ústavy a dohovoru. Prerokovanie sťažnosti na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie veci (napr. I. ÚS 157/02, I. ÚS 66/03).

## II.

7. Ústavný súd na základe sťažnosti a k nej pripojených písomností, vyjadrení účastníkov konania a spisu okresného súdu sp. zn. 21 C 145/2007 zistil, že sťažovatelia v právnom postavení navrhovateľov podali okresnému súdu 27. marca 2007 žalobu proti žalovanému L., o zaplatenie odmeny z pracovného pomeru s prísl. Žalobný návrh bol zaevidovaný pod sp. zn. 54 Ro 483/07. Následne okresný súd vykonal tieto procesné úkony:

- Sťažovatelia 16. apríla 2007 uhradili súdny poplatok za podaný žalobný návrh.
- Žalovaný 23. apríla 2007 doručil okresnému súdu vyjadrenie k žalobnému návrhu a 26. apríla 2007 doručil aj listinné dôkazy.
- Okresný súd uznesením č. k. 54 Ro/483/2007-114 z 13. júla 2007 vrátil preplatok na súdnom poplatku žalobcovi vo 4. rade.
- Okresný súd 21. augusta 2007 preradil spis do registra „C“ pod sp. zn. 21 C/145/2007.
- Dňa 25. októbra 2007 právna zástupkyňa žalobcov žiadala okresný súd o skoré nariadenie súdneho pojednávania.
- Dňa 13. decembra 2007 dala sudkyňa kancelárii pokyn na nariadenie súdneho pojednávania na 14. január 2008.
- Okresný súd 14. januára 2008 uskutočnil súdne pojednávanie za prítomnosti sťažovateľov. Pojednávanie bolo odročené na 11. február 2008 pre účely vykonania dokazovania. Právnomu zástupcovi žalovaného bolo uložené v lehote 15 dní predložiť listinné dôkazy.
- Podaním okresnému súdu 16. januára 2008 sťažovatelia navrhli vykonanie ďalšieho dokazovania a navrhli zmenu žalobného petitu.
- Dňa 16. januára 2008 okresný súd zaslal na vedomie žalovanému návrh sťažovateľov na vykonanie ďalšieho dokazovania a návrh zmeny žalobného petitu.
- Dňa 29. januára 2008 žalovaný predložil okresnému súdu požadované listinné dôkazy.
- Dňa 7. februára 2008 žalovaný doručil okresnému súdu vyjadrenie k návrhu na vykonanie ďalšieho dokazovania a k návrhu zmeny žalobného petitu.
- Okresný súd 11. februára 2008 uskutočnil súdne pojednávanie za prítomnosti sťažovateľov. Pojednávanie bolo odročené na 7. apríl 2008 pre účely umožnenia oboznámiť sa právnomu zástupcovi sťažovateľov s predloženými listinnými dôkazmi.
- Podaním 19. marca 2008 sa sťažovatelia prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrili k veci, ktoré okresný súd zaslal žalovanému na vyjadrenie.
- Dňa 4. apríla 2008 požiadal právny zástupca žalovaného o odročenie súdneho pojednávania o 15 dní z dôvodu zabezpečenia odborného vyjadrenia k tvrdeniu sťažovateľov.

- Okresný súd 7. februára 2008 uskutočnil súdne pojednávanie za prítomnosti sťažovateľov. Na pojednávanie sa nedostavila protistrana žalovaného. Súd pojednávanie odročil na neurčito.

- Okresný súd 22. apríla 2008 vyzval právneho zástupcu žalovaného, aby sa v lehote 30 dní vyjadril vo veci a prípadne navrhol doplnenie dokazovania.

- Dňa 27. mája 2008 sa k veci vyjadril právny zástupca žalovaného.

- Podaním 29. mája 2008 sťažovatelia žiadali okresný súd o skoré nariadenie termínu súdneho pojednávania.

- Dňa 15. júla 2008 predložil sťažovateľ v 1. rade okresnému súdu stanovisko k vyjadreniu žalovaného a navrhol vykonanie dokazovania.

- Podaním 30. októbra 2008 sťažovatelia žiadali okresný súd o skoré nariadenie termínu súdneho pojednávania.

- Dňa 11. novembra 2009 dala sudkyňa kancelárii pokyn na nariadenie termínu pojednávania na 3. december 2009 a predvolanie svedkov.

- Okresný súd 3. decembra 2009 uskutočnil súdne pojednávanie a konštatoval, že predvolaní svedkovia sa nedostavili na pojednávanie. Pojednávanie bolo odročené na 14. január 2010 pre účely vykonania dokazovania vypočutím svedkov.

- Dňa 16. decembra 2009 sa ospravedlnil predvolaný svedok z neúčasti na pojednávaní 14. januára 2010.

- Okresný súd 14. januára 2010 uskutočnil súdne pojednávanie. Vypočul predvolanú svedkyňu a pojednávanie odročil na 22. február 2010 pre účely vypočutia ďalších navrhovaných svedkov.

- Dňa 19. februára 2010 požiadal právny zástupca žalovaného okresný súd o odročenie pojednávania a ospravedlnil sa z neúčasti na pojednávaní z dôvodu prebiehajúceho mimosúdneho rokovania sporových strán.

- Okresný súd 22. februára 2010 spísal zápisnicu zo súdneho pojednávania. Na pojednávanie sa nedostavili sporové strany ani ich právni zástupcovia. Na pojednávanie sa dostavil predvolaný svedok.

### **III.**

8. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

9. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

10. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04).

11. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto

zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Sudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

12. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

12.1 Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetom napadnutého konania je posúdenie nároku sťažovateľov na zaplatenie odmeny z pracovného pomeru s prísl., t. j. ide o existenčnú vec, kde sa predpokladá osobitná pozornosť venovaná efektívnemu a rýchlemu postupu súdu, aby bol naplnený účel príslušného (v danom prípade súdneho) konania, čo okrem iného znamená, že všeobecný súd má povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a skončená (§ 6 a § 100 ods. 1 OSP) a aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň osoba obrátila so žiadosťou o rozhodnutie (napr. I. ÚS 142/03, I. ÚS 145/03, I. ÚS 158/04).

12.2 Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd bral do úvahy aj v predmetnom prípade skutkový stav veci a platnú právnu úpravu (II. ÚS 26/95, I. ÚS 92/97 a iné) relevantnú na rozhodnutie. Na základe týchto hľadísk konanie o zaplatenie odmeny z pracovného pomeru nehodnotil ako právne zložité konanie.

12.3 Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľov v preskúmvanej veci, ústavný súd zistil, že sťažovatelia sa neprimeraným spôsobom nepodieľali na priet'ahoch v konaní. Práve naopak, prostredníctvom svojej právnej zástupkyne sa opakovane (25. októbra 2007, 29. mája 2008 a 30. októbra 2008) domáhali skorého nariadenia pojednávania vo veci.

12.4 Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci, pričom zbytočné priet'ahy v konaní posudzoval ako celok s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu vrátane významu predmetného konania pre jeho účastníkov. Pokiaľ ide o postup okresného súdu, ústavný súd vychádzal nielen z hľadiska sťažovateľmi namietaného obdobia zbytočných priet'ahov, ale aj z hľadiska celkového priebehu posudzovaného konania. V tomto ohľade zistil, že súdne konanie sa začalo podaním žaloby o zaplatenie odmeny z pracovného pomeru s prísl. 27. marca 2007 a doteraz nie je skončené ani na prvom stupni. Konanie vedené okresným súdom do času rozhodovania ústavného súdu trvá už viac ako 3 roky (do podania sťažnosti trvalo takmer 2 roky a 8 mesiacov, pozn.). Počas tejto doby bol okresný súd absolútne nečinný v období od 22. apríla 2008, keď vyzval právneho zástupcu žalovaného, aby sa v lehote 30 dní vyjadril vo veci a prípadne navrhol doplnenie dokazovania, do 3. decembra 2009, keď uskutočnil súdne pojednávanie. Ústavný súd hodnotí obdobie absolútnej nečinnosti od 22. apríla 2008 do 3. decembra 2009 ako zbytočný priet'ah v trvaní takmer 19 mesiacov.

13. Ústavný súd vzhľadom na všetky uvedené dôvody vyslovil porušenie základného práva sťažovateľov na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

14. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľom ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov, pretože konanie doteraz nie je skončené.

15. Ústavný súd môže priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie (čl. 127 ods. 2 ústavy, § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde). Sťažovatelia žiadali priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume každému po 663,88 € z dôvodov uvedených v bode 4. Vzhľadom na okolnosti danej veci (najmä na jej predmet a význam pre účastníka konania) ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 6 ods. 1 dohovoru) nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľov. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať im aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľov (pozri body 12.1 až 12.3), ako aj na predmet konania považuje za primerané pre každého sťažovateľa v sume po 500 €. Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

16. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Vyúčtovaná odmena advokátom za právne zastúpenie sťažovateľov v konaní pred ústavným súdom predstavuje 1 095,01 € s 19 % DPH, ktorá je však nižšia, ako umožňuje vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, a preto ju ústavný súd priznal v sume 1 095,01 € s 19 % DPH, ktorú je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcovi sťažovateľov (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP). Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

17. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. apríla 2010